

Urban Flânerie as a Multidimensional Experience: Analyzing the Role of Body, Soul, and Mind in Public Spaces of Iranian Cities¹

Azim Osmanian¹, Mahmoud Rahimi^{2*}, Ramin Saed Moucheshi³

1. Researcher, Department of Urban Planning, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2. Associate Professor of Department of Urban Planning, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

3. Assistant Professor of Department of Urban Planning, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Extended Abstract

Introduction

Urban flânerie, often defined as aimless wandering through city spaces, transcends mere physical movement to become a rich, multifaceted human experience. It encapsulates the dynamic interplay between the body, soul, and mind in shaping individual interactions with urban environments. This study seeks to explore the complex dimensions of urban flânerie in Iranian cities, investigating how spatial design and cultural heritage influence these experiences. Unlike modern cities, where urban design often emphasizes efficiency and functionality, traditional Iranian urban spaces embed deep cultural, social, and spiritual narratives. This research compares these divergent urban experiences, aiming to highlight how traditional Iranian urban fabric supports a more holistic flânerie experience, engaging all aspects of human existence.

In the context of rapid urbanization and modernization, cities worldwide face challenges in maintaining spaces that nurture not just physical movement but also social interaction, mental engagement, and spiritual reflection. Iranian cities, with their rich historical layers and intricate spatial designs, offer unique insights into how urban spaces can foster multidimensional experiences. By focusing on iconic spaces such as the Tabriz Bazaar and Sheikh Lotfollah Mosque in Isfahan, the study illuminates the integral role of urban design in shaping the quality and depth of flânerie experiences.

Methodology

This research adopts a qualitative and interpretive methodology, grounded in the constructivist paradigm that recognizes the subjective nature of human experiences in urban contexts. The study utilizes multiple data collection methods to capture the nuanced dimensions of flânerie:

1. Urban Ethnography: To immerse in the everyday experiences of city dwellers, ethnographic techniques were applied, capturing spontaneous interactions and behaviors in various public spaces.

¹ This article is extracted from the doctoral thesis entitled "Explaining and Analyzing the Ontological Dimensions of Flânerie in Iranian Cities and the Application of Flânerie in Contemporary Urban Spaces," conducted at Azad University, Central Tehran Branch, by the first author.

* **Corresponding Author Email:** mahmoudrahimi9@gmail.com

Cite this article: Osmanian, A. , Rahimi, M. and Saed Moucheshi, R. (2025). Urban Flânerie as a Multidimensional Experience: Analyzing the Role of Body, Soul, and Mind in Public Spaces of Iranian Cities. Journal of Sustainable Urban & Regional Development Studies (JSURDS), 6(2), 98-113.

2. **Case Studies:** Detailed case studies of selected Iranian urban spaces were conducted to analyze specific design features and their influence on flânerie.
3. **Non-Participant Field Observations:** Observational studies were conducted without direct interaction, ensuring an objective assessment of how individuals navigate and engage with public spaces.
4. **Semi-Structured Interviews:** Interviews with a diverse group of participants, including local residents, architects, and urban planners, provided in-depth perspectives on personal and professional experiences of urban flânerie.
5. **Content Analysis:** Historical and contemporary texts on urban design, cultural narratives, and public space utilization in Iran were analyzed to contextualize the empirical findings.

Thematic Analysis was employed to interpret the data, identifying recurring patterns and themes related to physical, spiritual, and mental dimensions of flânerie. This approach allowed for a holistic understanding of how various factors intersect to shape the urban experience.

Results and Discussion

The findings reveal that urban flânerie in Iranian cities extends far beyond physical activity. It is inherently a social, cultural, and spiritual experience, deeply rooted in the urban fabric and historical context of these cities.

1. **Physical Dimension:** Traditional Iranian urban spaces, such as the Tabriz Bazaar, offer intricate networks of pathways that encourage leisurely exploration. The human-scale architecture, shaded corridors, and spatial diversity invite pedestrians to move at a comfortable pace, fostering physical engagement with the environment.
2. **Spiritual Dimension:** Spaces like the Sheikh Lotfollah Mosque in Isfahan are designed not only as places of worship but also as sanctuaries for spiritual reflection. The meticulous attention to architectural details, use of light, and symbolic ornamentation create an ambiance conducive to inner contemplation, blending the physical act of walking with a deeper, spiritual journey.
3. **Mental Dimension:** The rich cultural narratives embedded in urban spaces stimulate intellectual engagement. Historical landmarks, public art, and communal gathering spots act as mental stimuli, encouraging flâneurs to reflect on the city's history, cultural identity, and their personal connection to the space.

Moreover, urban green spaces in Iranian cities play a critical role in enhancing mental well-being. Parks and gardens, with their natural landscapes and tranquil settings, serve as therapeutic environments that reduce stress and promote psychological resilience. The study also highlights the contrast between traditional Iranian cities and modern urban environments. While modern cities prioritize efficiency and functionality, often resulting in sterile and impersonal spaces, Iranian cities offer a rich tapestry of sensory and emotional experiences that foster a deeper connection between individuals and their surroundings.

Conclusion

The research underscores the importance of integrating physical, spiritual, and mental dimensions in urban design to enhance the experience of flânerie. Urban spaces should be designed not merely as transit routes but as dynamic environments that encourage exploration, reflection, and social interaction.

1. **Urban Design Recommendations:** To create vibrant, human-centered urban spaces, designers and planners should focus on elements that promote sensory engagement, spiritual reflection, and intellectual stimulation. This includes incorporating human-scale architecture,

preserving historical landmarks, and creating green spaces that offer respite from the urban hustle.

2. Enhancing Quality of Urban Life: By fostering multidimensional flânerie, cities can improve the quality of urban life, strengthen individual and collective identities, and enhance social cohesion. Public spaces designed with these principles in mind can become catalysts for community building and cultural preservation.

3. Policy Implications: The findings offer valuable insights for urban policymakers and planners. Emphasizing the holistic nature of urban flânerie can guide the development of policies that prioritize inclusive, sustainable, and culturally rich urban environments.

In conclusion, urban flânerie in Iranian cities exemplifies how thoughtful spatial design and cultural heritage can transform everyday urban experiences into profound journeys of self-discovery, social connection, and spiritual growth. As cities around the world grapple with the challenges of modernization and globalization, the lessons from Iranian urban spaces offer a timeless blueprint for creating meaningful, multidimensional urban experiences.

Keywords: Urban Flânerie, Public Spaces, Urban Identity, Social Interactions, Iranian City.

References

- Ardalan, N., & Bakhtiar, L. (1973). *The sense of unity: The Sufi tradition in Persian architecture*. University of Chicago Press.
- Auslander, P. (2019). *Theory for Performance Study*, Translation: Shahab Pazouki & Majid Parvanehpour. Tehran: Matn Publications. [In Persian].
- Benjamin, W. (1999). *The arcades project*. Harvard University Press. <https://www.hup.harvard.edu/catalog.php?isbn=9780674443024>
- Bennett, A. (2013). *Culture and everyday life* (L. Javafshani & H. Chavoshian, Trans.). Akhtaran.
- Binazir N. Roaming, (2021). Lived Experience in Transition and Halt (The Analysis of Roaming Subject in “I’m probably Lost” and “Yousefabad, Thirty Third Avenue” Novels). 14 (56) :89-130. <http://lcq.modares.ac.ir/article-29-57802-en.html>. [in Persian].
- Chambers, R. (1999). *Loiterature*. University of Nebraska Press. Lincoln & London.
- Chittick, W. (2007). *The Sufi path of knowledge: Ibn al-Arabi's metaphysics of imagination*. State University of New York Press. <https://www.sunypress.edu/p-4552-the-sufi-path-of-knowledge.aspx>
- Coates, Ja. (2017). Key Figure of Mobility: The Flâneur. *Social Anthropology*. 25(1), 28–41. <http://dx.doi.org/10.1111/1469-8676.12381>
- Debord, G. (1994). *The society of the spectacle*. Zone Books. <https://www.zonebooks.org/>
- Eagleto, T. (2020). *Walter Benjamin yā be Su-ye Naqdi Enqelābi*. Mehdi Amir Khanlou & Mohsen Maleki (Trans.). Tehran: Markaz. [in Persian].
- Fekouhi, N., & F. Sayarpour (2014). “Shahr be Masābeh –ye Badan: Negāhi Ensān Shenākhti be Meydān –e Emām Khomeini (Toupkhāneh) Tehrān bā Ta'kid bar Rābeteh-ye kālbod-e Ensāni va Fazāye Shahri”. *Pajouhesh hā-ye Ensān Shenāsi-ye Irān, City*. No. 2. pp. 29-49. <https://doi.org/10.22059/ijar.2014.55494>. [in Persian].
- Ferdowsi, M. (2020). “Tehrān Parseh zan ra Pas Zadeh”. *Majale-ye Tehranshahr*. No. 4. pp. 52-59. [in Persian].
- Friedberg, A. (1993). *Window shopping:cinema and the postmodern*. Berkeley and Los Angeles: University of California Press.
- Ghahramani, M. B, Piravi Vanak, M, Mazaherian, H., & Sayyad, A. (2016). *Reconfiguration of Flaneur of the Modern Metropolis in the Body of a Film Spectator*.

Honarhaye Ziba (Memari va Shahrsazi), 21(1), pp. 17-28. <https://doi.org/10.22059/jfaup.2016.59678>. [In Persian].

Gharipour, M. (2012). *Persian gardens and pavilions: Reflections in history, poetry and the arts*. I.B. Tauris.

Gluck, M. (2003). *The Flaneur and the Aesthetic Appropriation of Urban Culture in Mid-19th-Century Paris*, *Theory, Culture & Society*. London: SAGE.

Gulshan, Z. (2020). *Rumi's spirituality: A guide to the poet's metaphysics*. Oxford University Press.

HABIBI, M.. (2002). URBAN SPACE: A THEORETICAL APPROACH. *SOFFEH*, 11(33), 5-13. SID. <https://sid.ir/paper/94426/en>. [In Persian].

Haghighayegh, M., Keshmiri, H., Movahed, Kh., Taghipour, M. (2023). Analysis of citizens' health from a physiological approach to a community-based strategy in Shiraz urban housing. *Urban Environmental Planning and Development*, 9 (3), 53-68. <https://doi.org/10.30495/juepd.2022.1959175.1076>. [In Persian].

Kiani, M. Y. (2013). *Traditional urban fabric of Iranian cities*. Cultural Heritage Organization of Iran.

Lefebvre, H. (1991). *The production of space*. Blackwell. <https://www.wiley.com/en-us/The+Production+of+Space-p-9780631181774>

Lynch, K. (1960). *The image of the city*. MIT Press. <https://mitpress.mit.edu/books/image-city>

Majid, M., & Modiri, A. (2014). On the Streets of Istanbul / Re-Imagining Tehran Istiklal Avenue (Istanbul) vs. Laleh Zaar Avenue (Tehran). *Journal of Fine Arts. Architecture and Urban Planning*, 19(1), 43–56. <https://doi.org/10.22059/jfaup.2014.55376>. [In Persian].

Memarian, G. H. (2011). *Introduction to Iranian architecture*. Tehran University Press.

Mohamadi, J, Jahangiri, O, Pakdaman, Y. (2016). Flaneur and Reshaping of Urban Public Spaces. *Social Sciences*, 22(70), 279-312. [in Persian].

Mohammadi, J., Jahangiri, O, pakdaman, Y. (2016). Flaneur and Reshaping of Urban Public Spaces Jamal Mohamadi Omid Jahangiri Yusef Pakdaman. *Social Sciences*, 22(70), 279-312. https://qjss.atu.ac.ir/article_4149.html?lang=en. [In Persian].

Moieni, M., Zali, N., Zabihi, H. (2024). The effect of physical components on the soul of a place and its role in the formation of the spirit of the city and citizens with an emphasis on environmental psychology. Case study: neighborhoods of Rasht city. *Urban Environmental Planning and Development*, 13(4), 131-146. <https://sanad.iau.ir/Journal/juep/Article/1129906>. [In Persian].

Naas, P. J. (2012) *The Urban Anthropologist as Flâneur: The Symbolic Pattern of Indonesian Cities*. *Wacana*, 14(2), pp. 429-454.

Nasr, S. H. (2006). *Islamic science: An illustrated study*. World Wisdom. <https://www.worldwisdom.com/books/islamic-science-an-illustrated-study/>

Nasr, S. H. (2015). *Islamic philosophy from its origin to the present: Philosophy in the land of prophecy*. State University of New York Press. <https://sunypress.edu/Books/I/Islamic-Philosophy-from-Its-Origin-to-the-Present>

Nurul Islami, M. (2021). Walking, Body, and the City: Pleasure and the Co-formation of the Self and the City. *Journal of Southeast Asian Communication*, 2(1), pp. 1-23. <https://doi.org/10.22034/gahr.2024.481139.2283>. [In Persian].

Osmanian, A., Rahimi, M. and Saed Moucheshi, R. (2024). Comparison of the Formation of Flânerie in Urban Spaces from the Perspectives of Iranian-Islamic Wisdom and Western Philosophers, with Emphasis on Contextual Features (Beliefs, Culture, History, and Literature). *Geography and Human Relationships*, 7(2), 403-417. <https://doi.org/10.22034/gahr.2024.481139.2283>. [In Persian].

Pakzad, J. (2007). *Urban design process*. Shahid Beheshti University Press.

pazouki S.(2023). The Formation and Expansion of the Concept of Performance in Urban Studies Focusing on Guy Debord's Concept of "Dérive". *Urban Design Discourse a Review of Contemporary Litreatures and Theories*; 4 (2) :44-59 URL: <http://udd.modares.ac.ir/article-40-67232-fa.html> . [In Persian].

Rashidzadeh, K. (2020). "Parseh zani chist va Parseh zan Kist?". *Majale-ye Tehranshahr*. No. 4. pp. 80-89. [in Persian].

Seamon, D. (2015). *A geography of the lifeworld: Movement, rest and encounter*. Routledge. <https://www.routledge.com/A-Geography-of-the-Lifeworld-Movement-Rest-and-Encounter/Seamon/p/book/9780367337882>

Sennett, R. (1994). *Flesh and stone: The body and the city in Western civilization*. W. W. Norton & Company. <https://wwnorton.com/books/Flesh-and-Stone/>

Shaterian, M. (2018). Cultural identity in Iranian urban spaces. *Iranian Studies Journal*.

Shepherd, R. (2016). *Wandering in the city: The flâneur in urban culture*. Palgrave Macmillan. <https://www.palgrave.com/gp/book/9781137463982>

Shepherd, S. (2016). *The Cambridge Introduction to Performance Theory*. Cambridge: Cambridge University Press.

Shortell, T., & Brown, E. (2014). *The Flânerie: A Way of Walking, Exploring and Interpreting the City*. In *Walking in the European City: Quotidian Mobility and Urban Ethnography*. London: Routledge.

Soja, E. W. (1996). *Thirdspace: Journeys to Los Angeles and other real-and-imagined places*.

Sontag, S. (2013). *On Photography*, Translation: Negin Shidoush & Farshid Azarang. Tehran.

Tavana, S. , Shafiei, M. and SAdighi, B. (2016). Wandering, Critical Sociology and Everyday Life Sample Study: Rasht's Golsar Street. *Cultural Studies & Communication*, 11(41), 39-68. https://www.jcsc.ir/article_19082.html?lang=en. [In Persian].

Yavari,M., Sheakholeslami,A., Sasanpour,F. (2022). Investigating the relationships between indicators of the concept of quality in urban open spaces for spending leisure time (case study of Arak city) .*Urban Environmental Planning and Development*, 7 (2), 13-30. <https://doi.org/10.30495/juepd.2022.694794>. [In Persian].

شاپا: ۰۷۶۴-۲۷۸۳

دوره ۶، شماره ۲، شماره پیاپی ۲۰، تابستان ۱۴۰۴

Journal Homepage <https://www.srds.ir/>
https://www.srds.ir/article_214792.html?lang=fa

پرسه‌زنی شهری به مثابه تجربه‌ای چندساحتی: تحلیل نقش جسم، روح و ذهن در فضاهای عمومی شهرهای ایرانی^۱

عظیم عثمانیان^۱، محمود رحیمی^{۲*}، رامین ساعد موچشی^۳

۱. پژوهشگر دوره دکتری، گروه شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲. دانشیار گروه شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۳. استادیار گروه شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مقدمه:

پرسه‌زنی شهری که معمولاً به‌عنوان حرکت بی‌هدف در فضاهای شهری تعریف می‌شود، فراتر از یک جابه‌جایی صرف فیزیکی است و به یک تجربه انسانی پیچیده و چندساحتی تبدیل می‌شود. این کنش، تعامل پویایی میان جسم، روح و ذهن است که نحوه ارتباط فرد با محیط شهری را شکل می‌دهد. هدف این پژوهش، تحلیل ابعاد گوناگون پرسه‌زنی در شهرهای ایرانی و بررسی چگونگی تأثیر طراحی فضایی و میراث فرهنگی بر این تجربیات است. برخلاف شهرهای مدرن که طراحی شهری آن‌ها عمدتاً بر کارایی و عملکرد متمرکز است، شهرهای ایرانی سنتی، روایت‌های فرهنگی، اجتماعی و معنوی عمیقی را در خود جای داده‌اند. این پژوهش با مقایسه این دو نوع تجربه شهری، تلاش دارد نشان دهد که چگونه بافت سنتی شهرهای ایران از طریق ایجاد فضاهایی معنادار، پرسه‌زنی را به تجربه‌ای جامع و چندلایه تبدیل می‌کند که جنبه‌های مختلف وجود انسانی را درگیر می‌کند. در عصر مدرنیزاسیون سریع، بسیاری از شهرهای جهان در حفظ فضاهایی که نه تنها حرکت فیزیکی بلکه تعامل اجتماعی، درگیری ذهنی و تأملات روحی را نیز تشویق می‌کنند، با چالش مواجه هستند. شهرهای ایرانی با لایه‌های تاریخی غنی و طراحی فضایی پیچیده خود، بینش‌های منحصر به فردی درباره چگونگی تقویت این تجربیات چندساحتی ارائه می‌دهند. تمرکز این مطالعه بر فضاهای نمادینی مانند بازار تبریز و مسجد شیخ لطف‌الله اصفهان است که نقش طراحی شهری را در شکل‌دهی به کیفیت و عمق پرسه‌زنی شهری روشن می‌کند.

^۱ این مقاله مستخرج از رساله دکتری تحت عنوان "تبیین و تحلیل ابعاد هستی‌شناسانه پرسه در شهر ایرانی و نحوه کاربست پرسه‌زنی در فضاهای شهری معاصر" در دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، نویسنده اول انجام شده است.

* نویسنده مسئول: mahmoudrahimi9@gmail.com

ارجاع به این مقاله: عثمانیان، عظیم، رحیمی، محمود و ساعد موچشی، رامین. (۱۴۰۴). پرسه‌زنی شهری به‌مثابه تجربه‌ای چندساحتی: تحلیل نقش جسم، روح و ذهن در فضاهای عمومی شهرهای ایرانی. فصلنامه مطالعات توسعه پایدار شهری و منطقه‌ای، ۶(۲)، ۹۸-۱۱۳.

روش شناسی:

این پژوهش با رویکردی کیفی و تفسیری و در چارچوب پارادایم برساخت‌گرایانه انجام شده است که بر ماهیت ذهنی و ساخته‌شده تجربیات انسانی در فضاهای شهری تأکید دارد. به‌منظور درک عمیق از ابعاد پرسه‌زنی شهری، از روش‌های متعددی برای گردآوری داده‌ها استفاده شده است:

- (۱) مردم‌نگاری شهری: برای درک بهتر از تجربیات روزمره شهروندان، از روش‌های مردم‌نگاری بهره گرفته شد که به ثبت تعاملات و رفتارهای خودجوش افراد در فضاهای عمومی می‌پردازد.
- (۲) مطالعه موردی: مطالعه موردی فضاهای شهری منتخب ایرانی به تحلیل ویژگی‌های خاص طراحی این فضاها و تأثیر آن‌ها بر پرسه‌زنی اختصاص یافت.
- (۳) مشاهده میدانی غیرمشارکتی: مشاهدات میدانی به‌صورت غیرمستقیم و بدون دخالت در محیط انجام شد تا نحوه تعامل طبیعی افراد با فضاها به‌طور عینی ثبت شود.
- (۴) مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته: مصاحبه با گروهی متنوع از شرکت‌کنندگان، شامل شهروندان، معماران و متخصصان شهری، دیدگاه‌های عمیقی درباره تجربیات فردی و حرفه‌ای پرسه‌زنی ارائه داد.
- (۵) تحلیل محتوای متون تاریخی و معاصر: متون مرتبط با طراحی شهری، روایت‌های فرهنگی و استفاده از فضاهای عمومی در ایران برای قرار دادن یافته‌ها در بستر تاریخی و فرهنگی تحلیل شد. برای تحلیل داده‌ها از تحلیل مضمون استفاده شد که به شناسایی الگوها و مضامین مشترک در تجربیات پرسه‌زنی و درک تعاملات میان ابعاد جسمی، روحی و ذهنی کمک کرد.

یافته‌ها:

- یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که پرسه‌زنی در شهرهای ایرانی فراتر از یک فعالیت فیزیکی صرف است و به‌عنوان تجربه‌ای اجتماعی، فرهنگی و معنوی عمل می‌کند که به‌شدت تحت تأثیر ساختار فضایی و زمینه تاریخی این شهرها قرار دارد.
- (۱) بعد جسمانی: فضاهای شهری سنتی مانند بازار تبریز با شبکه‌های پیچیده و درهم‌تنیده مسیرهای پیاده، حرکت آرام و کاوشگرانه را تشویق می‌کنند. معماری مقیاس انسانی، گذرگاه‌های سایه‌دار و تنوع فضایی، شرایط مناسبی برای تعامل فیزیکی با محیط فراهم می‌آورد.
 - (۲) بعد روحی: مکان‌هایی مانند مسجد شیخ لطف‌الله اصفهان نه تنها به‌عنوان محل عبادت بلکه به‌عنوان پناهگاهی برای تأمل معنوی طراحی شده‌اند. توجه دقیق به جزئیات معماری، استفاده از نور و تزیینات نمادین فضایی معنوی ایجاد می‌کند که عمل ساده قدم زدن را به سفری درونی و معنوی تبدیل می‌کند.
 - (۳) بعد ذهنی: روایت‌های فرهنگی غنی نهفته در فضاهای شهری، تحریک ذهنی افراد را برمی‌انگیزد. نشانه‌های تاریخی، هنرهای عمومی و مکان‌های تجمع اجتماعی به‌عنوان تحریک‌کننده‌های ذهنی عمل کرده و پرسه‌زن را به تأمل در تاریخ، هویت فرهنگی و ارتباط شخصی خود با فضا دعوت می‌کنند.
- علاوه بر این، فضاهای سبز شهری در شهرهای ایرانی نقش مهمی در ارتقای سلامت روان ایفا می‌کنند. پارک‌ها و باغ‌های شهری با مناظر طبیعی و محیط‌های آرامش‌بخش خود، به‌عنوان محیط‌های درمانی عمل کرده و به کاهش استرس و افزایش تاب‌آوری روانی کمک می‌کنند. این پژوهش همچنین به تفاوت‌های میان شهرهای ایرانی سنتی و محیط‌های شهری مدرن اشاره دارد. در حالی که شهرهای مدرن بر کارایی و عملکرد تمرکز دارند و اغلب منجر به ایجاد فضاهای بی‌روح و غیرشخصی می‌شوند، شهرهای ایرانی فضایی سرشار از تجربیات حسی و عاطفی ارائه می‌دهند که ارتباط عمیق‌تری میان افراد و محیط‌های شهری ایجاد می‌کنند.

نتایج:

نتایج پژوهش بر اهمیت ادغام ابعاد جسمی، روحی و ذهنی در طراحی شهری تأکید می‌کند تا تجربه پرسه‌زنی به یک تجربه کامل و یکپارچه تبدیل شود. فضاهای شهری نباید صرفاً به‌عنوان مسیرهای عبور و مرور طراحی شوند، بلکه باید به‌عنوان محیط‌هایی پویا و معنادار عمل کنند که کاوش، تأمل و تعامل اجتماعی را تشویق می‌کنند.

۱. توصیه‌هایی برای طراحی شهری: برای خلق فضاهای پویا و انسان‌محور، طراحان و برنامه‌ریزان شهری باید بر عناصری تمرکز کنند که تعامل حسی، تأمل معنوی و تحریک ذهنی را تقویت می‌کنند. این عناصر شامل معماری با مقیاس انسانی، حفظ نشانه‌های تاریخی و ایجاد فضاهای سبز است که به افراد فرصت استراحت و بازآفرینی می‌دهد.

۲. ارتقای کیفیت زندگی شهری: پرسه‌زنی چندساحتی می‌تواند به بهبود کیفیت زندگی شهری، تقویت هویت فردی و جمعی و افزایش همبستگی اجتماعی منجر شود. فضاهای عمومی که با این اصول طراحی شده‌اند می‌توانند به ارتباطات اجتماعی قوی‌تر و حفظ میراث فرهنگی کمک کنند.

۳. پیامدهای سیاست‌گذاری: یافته‌های پژوهش می‌توانند راهنمایی برای سیاست‌گذاران شهری و برنامه‌ریزان باشند. تأکید بر ماهیت چندساحتی پرسه‌زنی می‌تواند توسعه سیاست‌هایی را هدایت کند که اولویت را به محیط‌های شهری فراگیر، پایدار و غنی از نظر فرهنگی می‌دهند.

در نهایت، پرسه‌زنی شهری در شهرهای ایرانی نشان می‌دهد که چگونه طراحی فضایی هوشمندانه و میراث فرهنگی غنی می‌توانند تجربیات روزمره شهری را به سفرهایی عمیق در مسیر کشف خود، تعامل اجتماعی و رشد معنوی تبدیل کنند. در حالی که شهرهای جهان با چالش‌های مدرنیزاسیون و جهانی‌سازی روبرو هستند، درس‌هایی که از فضاهای شهری ایرانی گرفته می‌شود می‌تواند به‌عنوان یک نقشه راه ارزشمند برای خلق تجربیات شهری معنادار و چندساحتی عمل کند.